

Дело C-407/22

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

20 юни 2022 г.

Запитваща юрисдикция:

Conseil d'État (Франция)

Дата на акта за преюдициално запитване:

14 юни 2022 г.

Жалбоподател:

Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance

Отвeтник:

Manitou BF SA

CONSEIL D'ÉTAT [...] (ДЪРЖАВЕН СЪВЕТ)

[...]

[...]

[...] [...]

[...]

MINISTRE DE L'ÉCONOMIE, DES FINANCES ET DE LA RELANCE (МИНИСТЪР НА ИКОНОМИКАТА, ФИНАНСИТЕ И ВЪЗСТАНОВЯВАНЕТО, ФРАНЦИЯ)
срещу SA Manitou BF

Conseil d'État (Държавен съвет, Франция) [...] (правораздавателно отделение, 8-ми и 3-ти обединени състави)

[...]

Заседание от 1 юни 2022 г.

Решение от 14 юни 2022 г.

Предвид описаното по-долу производство:

Акционерното дружество (SA) Manitou BF иска от Tribunal administratif de Nantes (Административен съд Нант, Франция) да постанови възстановяване на част от начисления му за финансовата 2011 г. първоначален размер на корпоративен данък, произтичаща от повторното включване в данъчния му резултат на пропорционална част разходи и разноски, свързана с приходите от дялови участия, получени от неговите дъщерни дружества, установени в държави — членки на Европейския съюз, различни от Франция.

С определение [...] от 26 септември 2017 г. председателят на Tribunal administratif de Nantes (Административен съд Нант) препраща [...] жалбата на дружеството Manitou BF на Tribunal administratif de Montreuil (Административен съд Монтръой, Франция), който я отхвърля с решение № 1708681 от 16 юли 2018 г.

С решение № 18VE02710 от 27 май 2021 г. Cour administrative d'appel de Versailles (Апелативен административен съд Версай, Франция) отменя решението на Tribunal administratif de Montreuil (Административен съд Монтръой) и уважава жалбата на дружеството Manitou BF.

С касационна жалба и писмена реплика, постъпили на 30 юни 2021 г. и 31 март 2022 г. в секретариата на правораздавателното отделение на Conseil d'État (Държавен съвет), министърът на икономиката, финансите и възстановяването иска от Conseil d'État (Държавен съвет) да отмени това решение.

Той твърди, че Cour administrative d'appel de Versailles (Апелативен административен съд Версай) е допуснал грешка при прилагане на правото и неправилно е квалифицирал фактите по делото, като е приел, че обстоятелството дали дружеството майка е избрало (или не) да образува данъчно консолидирана група със френските си дъщерни дружества, е ирелевантно за основателността на искането му за възстановяване — с мотива, че член 223 В от Code général des impôts (Общ данъчен кодекс) накърнява свободата на установяване — на частта от корпоративния данък, произтичаща от повторното включване в данъчния му резултат на пропорционална част разходи и разноски, свързана с приходите от дялови участия, получени от неговите дъщерни дружества, установени в държави — членки на Европейския съюз, различни от Франция.

С писмен отговор, постъпил на 28 март 2022 г., дружеството Manitou BF иска жалбата да бъде отхвърлена [...]. То поддържа, че изтъкнатите от министъра на икономиката, финансите и възстановяването основания следва да се отхвърлят по същество.

[...]

Имайки предвид:

- Договора за функционирането на Европейския съюз,
- Code général des impôts (Общ данъчен кодекс) и Livre des procédures fiscales (Данъчен процесуален закон),
- Решение на Съда на Европейския съюз от 2 септември 2015 г. по дело Groupe Steria SCA (C-386/14),
- Code de justice administrative (Административнопроцесуален кодекс),

[...]. Имайки предвид следното:

- 1 От представените пред запитващата юрисдикция материали по делото е видно, че през 2011 г. Manitou BF е получило дивиденди от дъщерни дружества, установени в държави — членки на Европейския съюз, различни от Франция. То ги поставя под режима за облагане на дружествата майки, предвиден в членове 145 и 216 от Общия данъчен кодекс. В съответствие с член 216, параграф 1 от този кодекс то приспада сумата на тези дивиденди от нетната си печалба, с изключение на пропорционална част разходи и разноски в размер на 5 % от общата сума на дивидентите. На 24 декември 2014 г. Manitou BF иска по административен ред възстановяване на частта от корпоративния данък за приключилата финансова 2011 г., произтичаща от повторното включване на горепосочената пропорционална част, като твърди, че това повторно включване е било извършено в съответствие със законодателни разпоредби, които засягат свободата на установяване, гарантирана в член 49 от Договора за функционирането на Европейския съюз. След отхвърлянето на това искане Manitou BF отнася спора до Tribunal administratif de Nantes (Административен съд Нант), а той препраща жалбата на Tribunal administratif de Montreuil (Административен съд Монтръой), който я отхвърля с решение от 26 септември 2017 г. Министърът на икономиката, финансите и възстановяването подава касационна жалба срещу решението от 27 май 2021 г., с което Cour administrative d'appel de Versailles (Апелативен административен съд Версай) — по жалба на дружеството Manitou BF — е отменил решението на Tribunal administratif de Montreuil (Административен съд Монтръой) и е постановил възстановяване на претендираните от това дружество суми.
- 2 Съгласно член 216, параграф 1 от Общия данъчен кодекс (в приложимата спрямо спора редакция) дружество майка може да извади от общата си нетна печалба получените от него в хода на една финансова година нетни приходи от дялови участия, които дават право да се приложи режимът за облагане на дружествата майки, след приспадане на пропорционална част разходи и разноски, определена във фиксиран размер от 5 % от общия приход от дяловите участия, включително и данъчните кредити. Съгласно член 223 А от същия кодекс (в действащата тогава редакция) относно условията за достъп до режима на данъчна консолидация: „Дружество може да бъде

самостоятелно данъчнозадължено за корпоративния данък, дължим върху целия финансов резултат от дейността на групата от дружества, която е образувана от самото него и от дружествата, в които то притежава непрекъснато през финансовата година най-малко 95 % от капитала пряко или непряко посредством други дружества или постоянни обекти от групата [...]. / В групата могат да бъдат включвани единствено дружествата или постоянните обекти, които са дали съгласие и чиито резултати от дейността се облагат с корпоративен данък по общото данъчно право или по реда, предвиден в член 214 [...]“. Съгласно член 223 В от този кодекс (в приложимата редакция), който определя режима на данъчна консолидация: „Общият резултат от дейността на групата се определя от дружеството майка чрез алгебричен сбор на резултатите от дейността на всяко дружество от групата, определени при условията на общото данъчно законодателство или по реда, предвиден в член 214. / От общия резултат се приспада пропорционалната част разходи и разноски, свързана с приходите от дялови участия, получени от дружество от групата от дружество, което е член на групата от повече от една финансова година, и с приходите от дялови участия, получени от дружество от групата от дружество посредник, за които дружеството майка докаже, че произтичат от приходи от дялови участия, изплатени от дружество, което е член на групата от повече от една финансова година, и които не са обосновали корекции, извършени на основание настоящата алинея или трета алинея [...]“.

- 3 Член 49 от Договора за функционирането на Европейския съюз гласи: „В рамките на следващите разпоредби ограниченията върху свободата на установяване на граждани на държава членка на територията на друга държава членка се забраняват. Тази забрана се прилага също и по отношение на ограниченията за създаване на търговски представителства, клонове или дъщерни дружества от граждани на всяка държава членка, установили се на територията на друга държава членка [...]“.
- 4 С решение от 2 септември 2015 г., *Groupe Steria SCA* (C-386/14), Съдът на Европейския съюз постановява, че член 49 от Договора за функционирането на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска законодателство на държава членка относно режим на данъчна консолидация, което предвижда за консолидиращото дружество майка неутрализиране на повторното включване на пропорционална част разходи и разноски, определена във фиксиран размер от 5 % от нетната сума на дивидентите, получавани от него от местните дружества, включени в състава на данъчно консолидираната група, при положение че неутрализирането му се отказва по силата на това законодателство за дивидентите, разпределяни от установени в друга държава членка негови дъщерни дружества, които, ако бяха местни, обективно щяха да могат да се включат по техен избор в данъчно консолидираната група.

- 5 Министърът поддържа, че Cour administrative d'appel (Апелативен административен съд) е допуснал грешка при прилагане на правото, приемайки, че дружеството Manitou BF е имало право да изтъкне в подкрепа на искането си за намаляване на размера на корпоративния данък, с който е било обложено за приключилата финансова 2011 година, че член 223 В от Общия данъчен кодекс накърнява свободата на установяване, доколкото не предвижда възможност за дружеството майка да неутрализира пропорционалната част разходи и разноски, включена повторно във връзка с приходи от дялови участия с произход от дъщерни дружества, установени в различна от Франция държава членка и отговарящи на критериите за прилагане на режима на данъчна консолидация, и отхвърляйки като ирелевантно в това отношение обстоятелството, че макар това дружество майка да има дъщерни дружества във Франция, отговарящи на изискванията за включване в данъчно консолидирана група, то не е образувало такава група.
- 6 Сериозна трудност при тълкуването на правото на Европейския съюз създава въпросът дали член 49 от Договора за функционирането на Европейския съюз допуска правна уредба на държава членка, която се отнася до режим на данъчна консолидация и съгласно която консолидиращо дружество майка се ползва от неутрализирането на пропорционалната част разходи и разноски, включена повторно във връзка с дивидентите, получавани от него от местни дружества, включени в състава на данъчно консолидираната група, както и — за да се отчете посоченото в точка 4 решение на Съда на Европейския съюз — във връзка с дивидентите, получавани от установени в друга държава членка дъщерни дружества, които, ако бяха местни, обективно щяха да могат да се включат по техен избор в данъчно консолидираната група, но съгласно която такава неутрализиране се отказва на местно дружество майка — което въпреки съществуването на капиталови връзки с други местни лица, позволяващи образуването на данъчно консолидирана група, не е избрало да се включи в такава група — както във връзка с дивидентите, разпределяни му от местните негови дъщерни дружества, така и във връзка с дивидентите, произхождащи от установени в други държави членки дъщерни дружества, които отговарят на критериите за прилагане на режима на данъчна консолидация, различни от критерия да са местни лица.
- 7 Следователно този въпрос трябва да бъде отнесен до Съда на Европейския съюз в съответствие с член 267, първа алинея, буква б) от Договора за функционирането на Европейския съюз и до произнасянето на Съда следва да се спре производството по жалбата на министъра на икономиката, финансите и възстановяването.

РЕШИ:

Член 1: Производството по жалбата на министъра на икономиката, финансите и възстановяването се спира до произнасянето на Съда на

Европейския съюз по въпроса дали член 49 от Договора за функционирането на Европейския съюз допуска правна уредба на държава членка, която се отнася до режим на данъчна консолидация и съгласно която консолидиращо дружество майка се ползва от неутрализирането на пропорционалната част разходи и разноски, включена повторно във връзка с дивидентите, получавани от него от местни дружества, включени в състава на данъчно консолидираната група, както и — за да се отчете решение от 2 септември 2015 г., *Groupe Steria SCA* (C-386/14) — във връзка с дивидентите, получавани от установени в друга държава членка дъщерни дружества, които, ако бяха местни, обективно щяха да могат да се включат по техен избор в данъчно консолидираната група, но съгласно която такова неутрализиране се отказва на местно дружество майка — което въпреки съществуването на капиталови връзки с други местни лица, позволяващи образуването на данъчно консолидирана група, не е избрало да се включи в такава група — както във връзка с дивидентите, разпределяни му от местните негови дъщерни дружества, така и във връзка с дивидентите, произхождащи от установени в други държави членки дъщерни дружества, които отговарят на критериите за прилагане на режима на данъчна консолидация, различни от критерия да са местни лица.

[...] Постановено на 14 юни 2022 г.

[...]